

Omaha Beach till Saint Lo 14-17/9

Vad hände efter D-Dagen? Det skedde två större operationer på den amerikanska sektorn, varav framryckningen och erövringen av St Lo var den ena.

Vi följer 29.infanteridivisionens framryckning från Omaha Beach till St Lo och studerar de mycket hårda och blodiga striderna runt staden. Det skulle ta över en månad, före staden kunde erövrats.

Fredag 14 september

Morgon flyg till Paris

Fm busstransport till Louvieres

Genomgång D-Dagen med händelseutveckling till kvällen 6 juni med film

Egen lunch längs vägen

Canchy

Vi följer sedan 115th Infantry och framryckningen via Louvieres, Longueville till Canchy. Patruller skickades söder det översvämmande området vid floden Aure för hitta en övergång. Nästa morgon framryckte regementet, men trots bristen på tyskar, ställde det översvämmande området till problem
Löjtnant Richard Quigley: *"Vi korsade många små vattendrag några få fot breda som enkelt gick oss över huvudet i djup. Männen måste hjälpa varandra föra att undvika drunkna"*

Victory Museum

Vi besöker detta nya museum (ingår i grundpriset) med shop och café

Transport till hotellet i St Lo
Egen Middag

Lördag 15 september

Colombieres

Vi följer 115. Regementets övergång av det översvämmade området till Le Fournay och fortsatt framryckning till Colombieres och Briqueville

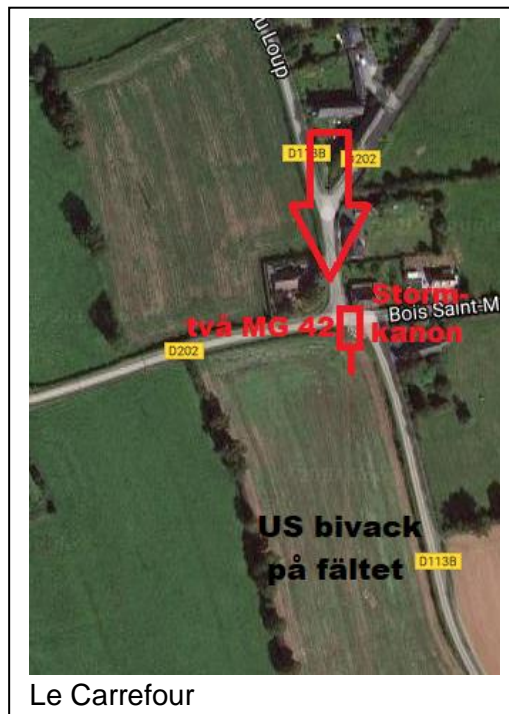
Le Carrefour

Midnatt 10 juni 1944. 2. bataljon ur 115. infanteriregementet hade marscherat under hela dagen och anländer uttröttade till platsen för bivack.; ett fält vid byn le Carrefour. Poster sattes ut, men inga värn grävdes av soldaterna, utan männen, föll ihop på marken.

Norrifrån kommer strax efteråt delar ur 352. Infanterie-division under tillbakaryckning. En av dem var Karl Wegner, kulspruteskytt. Ordern kom att ta sig fram till fältkanten.

"Vi gjorde oss klara och kryp framåt i mörkret till dit vi skulle gruppera kulsprutan. I ställningen var vi mycket tysta. Vi kunde inte se mycket men vi kunde höra amrisarna prata med dämpade röster. Då slog det mig att de var nästan rakt framför oss."

På fältet fanns den amerikansk kulspruteskytten van Roosen. *"Vi hade just laddat kulsprutan när vi hörde rop vid ingången som vi hade kommit in genom. Sen kom en explosion och en sjuk känsla att något fruktansvärt skulle hända. Mer skrik, mer explosioner, sen skriken från de sårade och ett svar med en burp gun"*

Sainte Marguerite sur Elle

Tyskarnas nästa försvarslinje var Ellefloden. Den 12 juni anföll 115. regementet efter en våldsam amerikansk artillerield, som inte hade åstadkommit mycket. En bataljon hejdades utan att ens komma i närheten av floden och en utsattes för ett våldsamt tyskt artilleri-och granatkastaröverfall med stora förluster som följd.

Vi studerar övergången och rensningen av St Claire sur Elle

Gemensam lunch (ingår i grundpriset)

Höjd 108 "Purple Heart Hill"

Trots att 29. divisionen var slutkörd skulle en sista offensiv för att inta St Lo ske. I väster anföll 175. regementet och bröt snabbt igenom de tyska linjerna. 1. bataljon lyckades inta höjd 108 några kilometer från St Lo, då ett våldsamt tyskt motanfall hejdade framryckningen

"Ingen soldat i bataljonen skulle nånsin glömma 18 juni. Whiteford visste att hans förband skulle få en tuff dag, när klockan 8.30 AM tyskarna började skoningslöst hamra på höjd 108 med haubitser och granatkastare. Våldsamheten i bombardemanget chockade G. Is för fienden skulle vara på flykt"

"Ingen sida använde mycken taktisk finess på höjd 108. Antagonisterna slogs ofta mot varandra från motsatta sidor av samma häckrad"

Tyskt nattanfall vid Belle Fontaine

Delar av en tyska fallskärmsjägerbataljon anfaller i luckan mellan två amerikanska bataljoner med förvirrade strider i nattens mörker

"Anfallsgruppen avancerade tyst bakom fiendens linjer; inga ljud, inga motorer och utan att möta några hinder. Sen, efter att ha korsat ytterligare ett fält, nådde de en vägbank och med ett djurskt vrål hoppade hela gruppen över slutningen och landade på andra sidan på en halv väg mitt i ett kompani. Sen följde en fruktansvärd närstrid"

Transport till hotellet

Egenpresentation, drink
Gemensam middag (ingår ej i grundpriset)

Söndag 16 september

Höjd 192

En viktig förutsättning för att kunna slutföra offensiven mot St Lo var att erövra höjd 192, beläget öster om staden. Uppgiften tilldelades 2nd Infantry Division "Indian Head", som hade misslyckats inta höjden i juni. Den försvarades hårdnackat av fallskärmsjägare ur 3.Fallschirmjägerdivision. Vi studerar anfallet.

Kraut Corner

Längst i väster skulle ett tyskt motståndsnäste intas som tidigare hade vållat stora problem.

"2.pluton Easy kompaniet försökte att arbeta sig framåt till den första häckraden, men lyckades inte avancera på grund av automatvapen och granatkastareld".

"Och fastän 3.pluton rörde sig upp på dess högra sida till inom några meter från ställningarna, misslyckades försöket att tysta med handgranater"

Cloville

Pansarduell i ruinerna

Purple Heart Draw

Ett kompani gör ett frontalanfall understödda av fyra stridsvagnar, men erhåller stora förluster. En pluton försöker komma runt på högerflanken, men misslyckas

Egen lunch

Blue and Gray intar St Lo

Stonewallers bryter igenom

Medan 115. regementets anfall den 11 juli hejdas nästan omedelbart lyckas Sidney Bingham's bataljon ur 116. Efter hårda strider och stora förluster, bryta det tyska motståndet och framrycka längs Martinvilleåsen mot St Lo och nå höjd 147.

Sega försvarstrider 12-17 juli

Framryckningen mot St Lo gick oerhört långsamt och med stora förluster mot segt kämpande fallskärmsjägare, som även genomförde våldsamma motanfall. Först den 17 juli närmade sig amerikanerna utkanten av St Lo

Task Force C

På eftermiddagen den 18 juli framryckte en tillfälligt sammansatt mekaniserad stridsgrupp i högt tempo mot St Lo och intog östra delen. Dagen efter retirerade tyskarna ur St Lo

Egen Middag

Måndag 17 september

Utcheckning

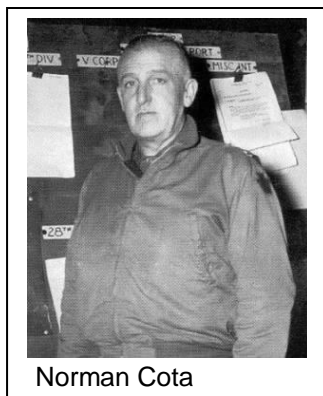
St Laurent

Läget kvällen 6 juni

studium av strider och rensning St Laurent

Ögonvittnen Norman Cota och Josef Brass

På morgonen den 7 juni 1944 håller tyskar ur 352. Infanteridivisionen fortfarande västra delen av St Laurent sur Mer. Cota själv var överallt under rensningen, övervakade och manade på mannarna och visade hur ett hus rensas. " Jag ska visa dig hur man tar ett hus med tyskar i. Den förvånade kaptenen såg hur Cota ledde sin lilla grupp runt huset till en närliggande häck. Plötsligt rusar generalen och hans grupp framåt, skriker som galningar och kastar in granater genom fönstren."

Norman Cota

Josef Brass

Före gryningen den 7 juni skickades en tysk spaningspatrull mot St Laurent. Korpral Brass och hans grupp valdes ut och de nådde byn men för att vara säkra på måste de hitta monumentet från Första Världskriget med byns namn:

"Natten var fridfull och under skydd av kulsprutan gick vi fram. Det fanns inget försvar, byn var ren(från fiender). De fann monumentet och ett meddelande skickades bakåt. St Laurent är i våra händer."

Striderna vid WN 66 och 71/72 ur tyskt och amerikanskt perspektiv

Soldat Wegner WN 72:

"Eld, Wegner eld! Skrek Lang åt mig. Jag var förstenad, jag såg alla dessa män i olivgröna uniformer plaska genom vattnet mot sanden. De såg så oskyddade ut på strandens stora öppna yta. Lang tog kolven på sin pistol och slog den ner på toppen av min hjälm. Den metalliska klangen fick liv i mig och jag tryckte in avtryckaren"

Egen lunch under återfärden mot flygplatsen

Kväll flyg avgår

Faktaruta: Omaha Beach till Saint Lo 14-17/9

Normalpris: 6875:-

I priset ingår: - Flyg Arlanda/Landvetter/Kastrup–Paris ToR

- Tre övernattningar på hotell Ibis i Saint Lo

- Två luncher

- Alla transporter i Frankrike utom ev egna utflykter

- All guidning

- Studiematerial

Tillkommer:

Enkelrum: ca 1550:-

- Gemensam middag lördag: ca 350:-

Jan Ågren

Tfn mobil 0046 (0)73/6731906